

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **P. T.**, zast. Mgr. Ing. Michalem Hebkým, advokátem, Osiková 137/33, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Žerotínovo nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2022, čj. JMK 59144/2022, sp. zn. S-JMK 37781/2022/OD/Kš, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 4. 2023, čj. 22 A 36/2022-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do rukou jeho zástupce Mgr. Ing. Michala Hebkého, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Židlochovice rozhodnutím ze dne 3. 2. 2022, čj. S/2021/56402-12, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť nezjištěný řidič žalobcem provozovaného vozidla dne 4. 4. 2021 v 13:19 hodin na Brněnské ulici v Holasicích překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 10 km/h. Za spáchání přestupku uložil městský úřad žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč.

[2] Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 4. 2022 zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Krajský soud přisvědčil žalobní námitce, že neobstojí úvaha žalovaného o neprovedení výsledku svědka navrženého žalobcem. Na druhé straně se však v dané věci nejedná o takovou vadu řízení (resp. žalobou napadeného rozhodnutí), která by měla mít vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Z hlediska argumentace žalobce zdůvodňující zvýšení rychlosti jeho vozidla byla důležitá existence pohybujícího se ježka. Z tohoto důvodu totiž měl žalobce zvýšit rychlost vozidla tak, aby projel místem předpokládaného střetu s ježkem dříve, než k němu doběhl ježek. Podle názoru žalobce se proto nejednalo o přestupek, ale o jednání v krajní nouzi. Krajský soud však poukázal ve shodě se žalovaným na to, že zákon o silničním provozu nečiní součástí skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla ty znaky přestupku, které vyplývají až z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti, a to včetně okolností vylučujících protiprávnost (nutná obrana a krajní nouze). Ty lze hodnotit jen v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoli však v řízení o přestupku provozovatele vozidla. Z hlediska odpovědnosti stěžovatele za přestupek provozovatele vozidla je proto snaha řidiče o záchranu ježka bezpředmětná.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl, že v projednávané věci se nejednalo o přestupek, protože zvýšením rychlosti vozidla odvrátil nebezpečí srážky s ježkem, který běžel zleva do jízdní dráhy jeho vozidla.

[5] Stěžovatel zdůraznil, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení proti jeho osobě jako provozovateli vozidla, protože zastavení řízení proti němu jako řidiči vozidla bylo předčasné – městský úřad neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku.

[6] Stěžovatel konstatoval, že jádrem sporu je, zda byla jeho omluva jako řidiče vozidla z účasti na ústním jednání řádná, či nikoli, zda byla splněna podmínka pro ústní jednání bez jeho přítomnosti a následně pro zastavení řízení o přestupku řidiče vozidla a zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla. Stěžovatel onemocněl nemocí covid-19 a nemohl vyhovět příkazům státu v době pandemie této nemoci a současně splnit požadavky na řádnou omluvu z ústního jednání. Městský úřad však jeho omluvu nepřijal, neboť prý nebyla včasná a průkazná. Žalovaný jeho omluvu také neshledal jako dostatečnou a krajský soud se jeho omluvou již nezabýval vůbec. Ústní jednání v řízení o přestupcích však lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti, anebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.

[7] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

[9] NSS konstatuje, že kasační stížnost je nepřípustná.

[10] NSS nejprve připomíná, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Jak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 3. 12. 2020, čj. 7 Afs 251/2020-29, kasačnímu soudu nepřísluší v kasačním řízení přezkoumávat opětovně rozhodnutí žalovaného v rozsahu přezkumu provedeného

pokračování

krajským soudem. Předmětem přezkumu může být toliko to, zda rozhodnutí krajského soudu k námitkám uvedeným v kasační stížnosti obstojí. NSS je přitom povolán pouze k přezkumu v rozsahu vymezeném stěžovatelem. Řízení o kasační stížnosti je totiž ovládáno zásadou dispoziční.

[11] V první řadě je nepřipustná kasační námitka tvořící dle argumentace stěžovatele „*jádro sporu*“, podle níž se krajský soud nezabýval námitkou vadného hodnocení omluvy stěžovatele z ústního jednání před městským úřadem. Tuto konkrétní námitku totiž stěžovatel v žalobě vůbec nevzněl a uplatnil ji teprve v kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ovšem kasační stížnost není přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

[12] V této souvislosti NSS jen pro úplnost podotýká, že v této souvislosti neobstojí ani odkaz stěžovatele v žalobě na jeho odvolání proti rozhodnutí městského úřadu. Žalobce (nyní stěžovatel) je totiž povinen v žalobě vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (rozsudky rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, a ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78).

[13] Dále stěžovatel v kasační stížnosti již jen v obecné rovině namítá, že zvýšením rychlosti řidič jím provozovaného vozidla zabránil srážce s ježkem. S touto otázkou se ovšem vypořádal krajský soud v napadeném rozsudku a stěžovatel v tomto směru s jeho závěry nijak konkrétně nepolemizuje. Kasační stížnost, která nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a je tedy rovněž ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná. V tomto případě není ani namístě vyzývat stěžovatele k odstranění této vady postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, nebo rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2023, čj. 8 As 368/2021-51).

[14] Jiné námitky kasační stížnost neobsahuje.

[15] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.].

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.: žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno.

[17] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud žalobci vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu